Instanța de fond: Judecătoria Chişinău (sediul Râșcani) (jud. Violeta Chisilița)
Dosarul nr. 3a-1988/25 (2-25008101-02-3a-12062025)

Republica Moldova
Curtea de Apel Centru
D E C I Z I E

12 august 2025 *****

Colegiul Civil, Comercial şi de Contencios Administrativ al Curţii de Apel Centru
Completul de contencios administrativ în componența:

Preşedintele şedinţei, judecătorul Mîra Ghenadie
Judecătorii Andrei Cașcaval şi Bostan Angela

Examinând, în procedură scrisă, cererea de apel declarată de SRL ”VERWALTUNG”, asupra hotărârii Judecătoriei Chişinău (sediul Râșcani) din 20 martie 2025, adoptată la acțiunea în contencios administrativ depusă de Tizu Svetlana împotriva SRL ”VERWALTUNG” privind constatarea încălcării dreptului la informare și obligarea furnizării informației solicitate,

C O N S T A T Ă:

Obiectul acțiunii, circumstanțele cauzei.

La 23 ianuarie 2025, Svetlana Tizu a depus o acțiune în judecată împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Verwaltung” cu privire la constatarea încălcării dreptului la informare și obligarea prezentării informației solicitate.

În argumentarea acțiunii reclamanta a menționat că la data de 05.12.2024, prin intermediul poștei electronice ***** și support@ebloc. md. ce aparține „eBloc.md”, gestionat de către pârâtul „verwaltung” SRL, a expediat o cerere prin care a solicitat: ”Informarea și eliberarea informației cu referire la suma de 4000 lei reflectată în Ordinul de încasare nr. *****și anume izvorul de apariție a acesteia, temeiul legal de încasare a acesteia, precum și oricare informație relevantă acesteia”. La momentul remiterii cererii în cauză, era reprezentantul cet. Eugenia Tizu, proprietar al *****situat în *****, ***** care în prezent îi aparține cu drept de proprietate în baza Contractului de donație nr. ***** din *****. Astfel, până în prezent nu a recepționat nici un răspuns pe marginea cererii din 05.12.2024.

Potrivit articolului 4 al Legii nr. 148 privind accesul la informațiile de interes public, ”informații de interes public sunt toate informațiile deținute de furnizorii de

informații, indiferent de suportul de stocare (pe hârtie, în formă electronică sau în orice alt format)[99].

Potrivit articolului 6 din aceeași lege, ”orice persoană fizică sau juridică are dreptul la accesul la informațiile de interes public, în formele și condițiile prevăzute de lege, iar furnizorii de informații sunt obligați să asigure accesul la informațiile de interes public, în formele și condițiile prevăzute de lege”.

Potrivit art. 5 din legea vizată, ”Furnizorii de informații sunt: e) persoanele juridice de drept privat care prestează servicii publice, servicii publice de gospodărie comunală sau servicii de decontare”.

Notează reclamanta că în sensul legii citate, pîrîtul este furnizor de informație (art. 5 lit.e), iar informația solicitată este informație de interes public, accesul la care poate fi limitat doar în corespundere cu prevederile articolelor 8 și 9. Menționează că informația solicitată este de interes public, or este inclusă în facturile tuturor locatarilor blocurilor locative de pe ***** *****Mai mult, ordinul de încasare recepționat lunar de la eBloc nu conține o descifrare a acesteia, și anume pentru care servicii urmează a fi achitată.

Potrivit art. 8 din Legea nr. 148 privind accesul la informațiile de interes public, ”(1) Accesul la informațiile de interes public poate fi limitat în corespundere cu criteriul proporționalității prevăzut la art. 9 dacă dezvăluirea informației va prejudicia:

a) siguranța publică;
b) relațiile internaționale;
c) prevenirea sau descoperirea infracțiunilor ori contravențiilor;
d) efectuarea urmăririi penale;
e) desfășurarea procedurii administrative sau judiciare;
j) protecția datelor cu caracter personal;
g) drepturile de proprietate intelectuală;
h) secretul comercial.

(2) Accesul la informațiile de interes public este limitat și atunci când restricția este prevăzută expres de lege, inclusiv în cazul informațiilor ce constituie secret de stat, bancar sau medical.

Articolul 9 al legii descrie așa-numitul test al proporționalității (al interesului public, sau al prejudiciului): ”(1) în cazul prevăzut la art.8 alin. (1), accesul la informațiile de interes public este limitat doar dacă sunt întrunite următoarele condiții cumulative:

a) dezvăluirea informației va prejudicia unul dintre scopurile legitime prevăzute la art. 8 alin, (1);
b) prejudiciul care va fi cauzat prin dezvăluirea informației prevalează în raport cu interesul public în accesarea informației.

(2) Dacă interesul public în accesarea informației prevalează în raport cu prejudiciul care va fi cauzat prin dezvăluirea informației, furnizorii sunt obligați să ofere accesul la informațiile de interes public.

Astfel, pentru a putea refuza dezvăluirea informației în baza Articolului 8 și 9, furnizorul de informații trebuie să:

a. Să stabilească că dezvăluirea informațiile va afecta unul din interesele legitime prevăzute la art. 8, alin. 1.

b. Să constate că acestui interes legitim îi va fî cauzat un prejudiciu.

c. Să demonstreze că prejudiciul care va fi cauzat prin dezvăluirea informației prevalează în raport cu interesul public în accesarea informației.

Potrivit art. 24 din Legea nr. 148, comunicarea informațiilor de interes public este refuzată, integral sau parțial, dacă informațiile solicitate constituie informații cu accesibilitate limitată conform art. 8.

Potrivit alineatului 2 al aceluiași articol, refuzul trebuie să conțină temeiul și motivarea refuzului, conform art. 8.

Constată reclamanta lipsa unui răspuns, ceea ce echivalează cu un refuz în sensul legii vizate. Testul proporționalității, prevăzut la articolul 9, presupune că prejudiciul adus unui interes trebuie să fie concret și suficient de probabil, nu doar abstract și posibil. Iar în aprecierea „greutății" prejudiciului, pus în balanță cu interesul public în dezvăluirea informației, trebuie să se țină cont de gravitatea acestuia și probabilitatea survenirii acestuia.

Menționează că, în prezent toți locatarii blocurilor locative de pe bd. Mircea cel Bătrîn, 15A, 15B și 15C sunt supuși unei plăți unice în sumă de 4000 lei, nefiind însă clar izvorul acesteia, și anume pentru care servicii și în care temei legal este solicitată, iar luând în considerație numărul locatarilor, suma totală solicitată se ridică la două milioane lei, ceea ce constituie o sumă considerabilă.

Notează reclamanta că Curtea Europeană a Drepturilor Omului (citată de Curtea Constituțională a Republicii Moldova) a subliniat „că definirea a ceea ce poate constitui un subiect de interes public va depinde de circumstanțele fiecărui caz. Interesul public se referă la chestiuni care afectează publicul într-o asemenea măsură, încât acesta să manifeste un interes în mod legitim, care îi atrage atenția sau care îl privește într-o măsură semnificativă, în special pentru că afectează bunăstarea cetățenilor sau viața comunității. Acesta este și cazul chestiunilor apte să dea naștere unor controverse considerabile, care privesc o problemă socială importantă sau care implică o problemă cu privire la care publicul ar avea un interes să fie informat" (vezi Couderc și Hachette FilipacchiAssocies v. Franța [MC], 10 noiembrie 2015, §§ 97 și 103).

În acest context, informația solicitată din partea pîrîtului poate fi considerată necesară pentru dezvăluirea eventualelor încălcări ale legii.

Cere reclamanta Tizu Svetlana:

- constatarea încălcării dreptului la informație de interes public;

- obligarea pîrîtului să elibereze informația solicitată în cererea din 05.12.2024 și anume izvorul de apariție a acesteia, temeiul legal de încasare a acesteia, precum și oricare informație relevantă acesteia.

Hotărîrea instanței de fond ce constituie obiectul apelului.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 20 martie 2025, a fost admisă acțiunea în contencios administrativ înaintată de Svetlana Tizu împotriva SRL „Verwaltung" cu privire la constatarea încălcării dreptului la informare și obligarea furnizării informației solicitate.

S-a obligat SRL „Verwaltung" să furnizeze Svetlanei Tizu informația solicitată prin cererea din 04 decembrie 2024, referitor la suma de 4000 lei reflectată în ordinul de încasare nr. *****izvorul de apariție a acesteia, temeiul legal de încasare a acesteia și oricare informație relevantă acesteia.

Verificarea admisibilității apelului.

Invocând ilegalitatea hotărârii instanței de fond, la 01 aprilie 2025, SRL „Verwaltung" a declarat apel asupra hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 20 martie 2024, solicitând casarea integrală a hotărârii primei instanțe, pronunțarea unei noi decizii prin care acțiunea să fie respinsă ca neîntemeiată.

În conformitate cu prevederile art. 232 alin. (1) Cod administrativ, apelul se depune la instanţa de judecată care a emis hotărîrea contestată în termen de 30 de zile de la pronunţarea dispozitivului hotărîrii, dacă legea nu stabileşte un termen mai mic. Instanţa de judecată care a emis hotărîrea contestată transmite neîntîrziat apelul împreună cu dosarul judiciar, după motivarea hotărîrii, instanţei de apel.

Din materialele cauzei rezultă că dispozitivul hotărîrii instanţei de fond a fost emis în procedura scrisă la 20 martie 2025, iar cerere de apel a fost depusă la 01 aprilie 2025, prin urmare Completul judiciar constată că, apelul declarat de SRL „Verwaltung" a fost depus în interiorul termenului legal.

Potrivit art. 232 alin. (2) Cod administrativ, *motivarea apelului se prezintă la instanţa de apel în termen de 30 de zile de la data notificării hotărîrii motivate. Dacă se depune împreună cu apelul, motivarea apelului se depune la instanţa de judecată care a emis hotărîrea contestată.*

În speță, hotărârea motivată a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 20 martie 2025 a fost comunicată participanților la proces la data de 04 iunie 2025.

SRL „Verwaltung" a depus motivarea apelului la 18 iunie 2025, adică cu respectarea prevederilor art. 232 alin. (2) Cod administrativ.

Argumentele apelantului vis-a-vis de pretinsa ilegalitate a hotărîrii atacate cu apel.

În susținerea apelului, SRL „Verwaltung” a indicat că, instanța de fond a interpretat eronat dispozițiile legale aplicabile cauzei, în special prevederile Legii nr. 148/2023 privind accesul la informațiile de interes public, respectiv ale Legii nr. 124/2022 privind identificarea electronică și serviciile de încredere.

Astfel, se susține că informațiile solicitate de reclamantă fac parte din categoria informațiilor confidențiale sau a secretului comercial, întrucât ele sunt reglementate contractual prin clauzele Contractului nr. BE-01/08 din 1 august 2024, încheiat între S.R.L. „VERWALTUNG” și Asociația de Proprietari în Condominiu (APC) nr. *****. Contractul prevede explicit, la pct. 10.1, că anumite informații sunt considerate confidențiale și nu pot fi transmise către terți fără respectarea unor cerințe legale stricte privind identificarea solicitantului.

Mai mult, se evidențiază că solicitarea reclamantei, deși formulată prin intermediul poștei electronice, nu a fost semnată electronic calificat, contrar cerințelor prevăzute de Legea nr. 124/2022, ceea ce a împiedicat identificarea solicitantului și a ridicat impedimente obiective în calea furnizării informațiilor solicitate. În lipsa unei identificări corespunzătoare, furnizorul de informații nu putea divulga date care, potrivit legii și contractului, sunt protejate ca secret comercial.

De asemenea, se invocă faptul că SRL „VERWALTUNG” a răspuns la o cerere similară transmisă de reclamantă în data de 4 decembrie 2024, oferind explicații prin poșta electronică, ceea ce ar demonstra comportamentul de bună-credință al pârâtei. Acest răspuns, deși nu a fost calificat de instanța de fond ca fiind unul „oficial” întrucât nu era semnat în format clasic, ar fi trebuit totuși să fie luat în considerare ca o dovadă a îndeplinirii obligației de informare în limitele legii.

În plus, se arată că informațiile de natură generală privind serviciile prestate și sumele aferente acestora sunt deja puse la dispoziția tuturor proprietarilor din condominiu, inclusiv reclamantei, prin intermediul facturilor lunare detaliate, iar informațiile specifice solicitate – privind sursa sumei de 4000 lei – derivă din calculele realizate de APC nr. ***** și nu de către SRL „VERWALTUNG”, care are doar calitatea de gestionar al serviciilor.

În aceste condiții, se concluzionează că instanța de fond a omis să analizeze temeinic raportul juridic dintre părți și natura juridică a informației solicitate, ignorând limitele legale privind accesul la informațiile de interes public, mai ales atunci când acestea se suprapun cu obligații de confidențialitate și cu necesitatea identificării prealabile a solicitantului.

Apelantul consideră că hotărârea primei instanțe a fost pronunțată cu încălcarea normelor de drept material incidente, în special a celor privind accesul la informație, identificarea electronică și protecția secretului comercial. Aceste

deficiențe justifică solicitarea de casare integrală a hotărârii instanței de fond și respingerea cererii introductive ca fiind neîntemeiată.

Argumentele părții intimate vis-avis de apelul declarat:

La 08 iulie 2025, intimata Tizu Svetlana a depus referința, solicitând respingerea apelului și menținerea hotărârii primei instanțe, reiterând poziția invocată în cererea de chemare în judecată și susținând că acțiunea este întemeiată, fiind corect admisă de instanța de fond.

Aprecierea instanței de apel a argumentelor părților și cadrului legal aplicabil speței:

În conformitate cu prevederile art. 25 din Legea nr. 148/09.06.2023 privind accesul la informațiile de interes public: (1) Orice persoană care revendică dreptul de acces la informațiile de interes public poate contesta în instanța de judecată orice acțiune sau inacțiune a furnizorilor de informații prin care s-au încălcat prevederile prezentei legi. (2) Contestarea acțiunilor sau inacțiunilor furnizorilor de informații se realizează prin depunerea unei acțiuni în contencios administrativ, care se înaintează și se examinează în conformitate cu prevederile Codului administrativ, fără respectarea procedurii prealabile, cu excepțiile și completările stabilite de prezenta lege. În partea ce ține de procedura contenciosului administrativ, toți furnizorii de informații sunt asimilați autorităților publice. (3) Acțiunea în contencios administrativ se înaintează în decurs de 30 de zile de la data comunicării răspunsului furnizorului de informații. Dacă furnizorul de informații nu soluționează cererea în termenul prevăzut la art.19, acțiunea în contencios administrativ poate fi înaintată în decursul unui an de la data expirării termenului.

Art. 26 din Legea citată stipulează: (1) Cauzele de contencios administrativ, intentate conform art.25, se examinează și se soluționează în procedură scrisă, în termen de cel mult 3 luni de la data acceptării acțiunii. (2) Judecătorul poate dispune citarea participanților la proces dacă apreciază acest fapt ca fiind necesar sau dacă admite solicitarea reclamantului de a examina acțiunea în ședință publică. Judecătorul poate respinge o astfel de solicitare în cazul în care consideră că, ținând cont de împrejurările cauzei, nu sunt necesare dezbateri publice. Respingerea se dispune printr-o încheiere motivată, care poate fi atacată odată cu fondul. (3) Dacă există temeiuri rezonabile, judecătorul, prin încheiere motivată, poate prelungi termenul de judecare a cauzei cu cel mult 3 luni. Încheierea de prelungire a termenului de judecare a cauzei poate fi contestată odată cu fondul. (4) Dacă instanța de judecată constată o încălcare a prevederilor prezentei legi, aceasta aplică furnizorului de informații o amendă în modul prevăzut la art.28 și 29, prin hotărârea sau decizia în fond, indiferent dacă reclamantul a solicitat sau nu aplicarea acesteia. (5) Reclamanții au dreptul de a solicita și repararea prejudiciului material și/sau moral. (6) Hotărârea judecătorească poate fi atacată cu apel, care se

examinează în condițiile prezentului articol. Deciziile instanței de apel nu se supun recursului, fiind definitive și irevocabile de la pronunțare.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru consideră că apelul este admisibil, întemeiat și urmează a fi admis, cu casarea hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi decizii prin care acțiunea să fie respinsă din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 195 Cod administrativ, *procedura acţiunii în contenciosul administrativ se desfăşoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepţia art.169–171.*

Potrivit dispoziţiilor art.219 alin. (1), (3) Cod administrativ, *(1) Instanţa de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declaraţiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanţi. (3) Instanţa de judecată nu are dreptul să depăşească limitele pretenţiilor din acţiune, însă, totodată, nu este legată de textul cererilor formulate de participanţii la proces.*

În conformitate cu prevederile art. 240 alin. (1) lit. c) Cod administrativ, *examinînd cererea de apel, instanţa de apel adoptă una dintre următoarele decizii- casează integral hotărîrea primei instanțe și emite o nouă decizie.*

Potrivit dispoziţiilor art. 386 alin. (1) Cod de procedură civilă, *hotărîrea primei instanţe se casează sau se modifică de instanţa de apel dacă:*

a) circumstanţele importante pentru soluţionarea cauzei nu au fost constatate şi elucidate pe deplin;

b) circumstanţele importante pentru soluţionarea cauzei, pe care prima instanţă le consideră constatate, nu au fost dovedite cu probe veridice şi suficiente;

c) concluziile primei instanţe, expuse în hotărîre, sînt în contradicţie cu circumstanţele cauzei;

d) normele de drept material sau normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat.

Conform art. 239 Codul de procedură civilă, *hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărârea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţă de judecată.*

În temeiul art.240 alin. (1) Cod de procedură civilă, *la deliberarea hotărîrii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării cauzei şi admisibilitatea acţiunii.*

Hotărârea este întemeiată, dacă în ea sunt expuse toate circumstanţele care au importanţă la soluţionarea cauzei şi care au fost verificate în şedinţa de judecată

multilateral, complet, fiind elucidate probele privind circumstanţele constatate ale cauzei.

Prevederile legale enunţate impun în mod expres, obligaţia instanţei de apel să verifice circumstanţele şi raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanţe, precum şi cele care nu au fost stabilite şi este obligată să verifice legalitatea hotărârii în întregul ei şi să se pronunţe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Respectiv, conform practicii CEDO instanţa de apel, potrivit regulilor unui proces echitabil pornind de la aprecierea rolului determinant al concluziilor sale, are obligaţia să examineze efectiv problemele esenţiale care îi sunt supuse aprecierii şi să nu se limiteze doar la însuşirea motivelor și concluziilor date de instanţa inferioară. (*Hirro Balani c. Spaniei*, nr.18064/91 din 09.12.1994 §27; *Georgiadis v. Greciei* nr.21522/93 din 29.05.1997 §43).

Completul specializat în examinarea cauzelor de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru, analizând legalitatea hotărârii pronunţate în raport cu prevederile art.225 Cod administrativ; art. 239-241 CPC, concluzionează că hotărârea instanţei de fond este adoptată cu aprecierea eronată a normelor materiale în coroborare cu circumstanţele faptice ale cauzei, motiv din care urmează a fi casată cu emiterea unei noi decizii de respingere integrală a acțiunii înaintate de Tizu Svetlana.

Materialul probatoriu administrat de instanţa de fond, denotă următoarea situaţie;

<u>În fapt:</u>

La 04 decembrie 2024, Tizu Svetlana prin cererea expediată la 04 decembrie 2024 Societății cu Răspundere Limitată „Verwaltung”, a solicitat informarea și eliberarea informației cu referire la suma de 4000 lei reflectată în ordinul de încasare nr. *****izvorul de apariție, temeiul legal de încasare și oricare informație relevantă acesteia.

La 05 decembrie 2024, SRL „Verwaltung”, prin răspunsul la cererea din 04.12.2024, reclamanta a fost informată că plata de 4000 lei, este o plată unică pentru perioada unui an începând cu 09.2024-09.2025 pentru deservirea și gestionarea blocului, avans posibilitatea de achita într-o perioada de 2 luni.

La 23 ianuarie 2025, Tizu Svetlana a înaintat o cerere de chemare împotriva SRL ”VERWALTUNG”, solicitând constatarea dreptului la informație de interes public al reclamantei și obligarea pârâtului să informeze și să elibereze informație cu referire la suma de 4000 lei, reflectată în ordinul de încasare eliberat, și anume izvorul de apariție a acesteia, temeiul legal de încasare a acesteia, precum și oricare informație relevantă acesteia.

<u>Admisibilitatea acțiunii:</u>

Prevederi relevante ale Codului administrative sunt următoarele:

Articolul 20. *Acţiunea în contencios administrativ*

Dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acţiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanţele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.

Articolul 206. *Felurile acţiunilor în contencios administrativ*

(1) O acţiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru:

a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acţiune în contestare);

Reieșind din cerințele formulate în cererea de chemare în judecată, rezultă că, acțiunea reclamantului este una în contestare.

Articolul 191. *Competenţa jurisdicţională pentru acţiunea în contencios administrativ*

(1) Cu excepţia cazurilor prevăzute la alin. (2) şi (3), judecătoriile soluţionează în fond toate acţiunile în contencios administrativ.

Articolul 196. *Competenţa teritorială pentru acţiunea în contencios administrativ*

(1) Acţiunea în contencios administrativ se depune la instanţa de judecată în a cărei rază teritorială îşi are sediul autoritatea publică care a desfăşurat activitatea administrativă contestată, daca legea nu prevede altfel.

Ținînd cont de obiectul acțiunii, sediul autorității publice pîrîte, precum și avînd în vedere prevederile art.191 alin. (1) Cod administrativ, examinarea prezentei cauze ține de competența Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, or obiectul acesteia nu se regăsește în excepțiile de la alin. (2) și (3) a art.191 Cod administrativ.

Astfel, acțiunea în contencios administrativ a fost înaintată de reclamant cu respectarea competenței jurisdicționale și teritoriale.

Articolul 17. *Dreptul vătămat*

Drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Articolul 39. *Accesul liber la justiţie*

(1) Controlul judecătoresc al activităţii administrative este garantat şi nu poate fi îngrădit.

(2) Orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art.17 sau prin nesoluţionarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanţei de judecată competente.

Articolul 189. *Înaintarea acţiunii în contencios administrativ*

(1) Orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorităţi publice poate înainta o acţiune în contencios administrativ.

Prin acțiunea promovată în instanță, reclamantul invocă dreptul său de acces la informație.

Articolul 10. *Actul administrativ individual*

(1) Actul administrativ individual este orice dispoziţie, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Articolul 19. *Cererea prealabilă*

Cererea prealabilă este instituția care oferă o cale de soluționare prejudiciară a litigiilor administrative.

Articolul 162. *Scopul procedurii prealabile*

(1) Procedura prealabilă urmăreşte scopul de a verifica legalitatea actelor administrative individuale.

(2) Dacă autoritatea publică nu soluționează petiția în termenele prevăzute de prezentul cod, persoana afectată este în drept să depună cerere prealabilă.

(3) Cererea prealabilă poate fi îndreptată spre:

a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual ilegal sau nul;

b) emiterea unui act administrativ individual.

Articolul 208. *Respectarea procedurii prealabile*

(1) Până la înaintarea acţiunii în contencios administrativ se va respecta procedura prealabilă, cu excepţiile prevăzute de lege.

(3) Dacă procedura prealabilă nu este prevăzută de lege, acţiunea în obligare se admite numai în cazul în care reclamantul a depus anterior la autoritatea publică competentă o cerere de emitere a actului administrativ individual.

Conform art. 25 alin. (2) din Legea nr. 148 din 009.06.2023 privind accesul la informaţiile de interes public, contestarea acțiunilor sau inacțiunilor furnizorilor de informații se realizează prin depunerea unei acțiuni în contencios administrativ, care se înaintează și se examinează în conformitate cu prevederile Codului administrativ, fără respectarea procedurii prealabile, cu excepțiile și completările stabilite de prezenta lege. În partea ce ține de procedura contenciosului administrativ, toți furnizorii de informații sunt asimilați autorităților publice.

În acest sens, instanța de judecată reține că la caz, respectarea procedurii prealabile nu se impune.

Conform art. 209 alin.(1) Cod administrativ, (1) Acțiunea în contestare și acțiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la: a) data comunicării sau notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de

prezentul cod pentru soluționarea acesteia; b) data comunicării sau notificării actului administrativ individual, dacă legea nu prevede procedura prealabilă. Prevederile art. 165 alin. (1) referitoare la nesoluționarea în termen se aplică corespunzător.

Potrivit art. 25 alin. (3) din Legea nr. 148 din 09.06.2023 privind accesul la informațiile de interes public, acțiunea în contencios administrativ se înaintează în decurs de 30 de zile de la data comunicării răspunsului furnizorului de informații. Dacă furnizorul de informații nu soluționează cererea în termenul prevăzut la art. 19, acțiunea în contencios administrativ poate fi înaintată în decursul unui an de la data expirării termenului.

Așa cum a fost statuat supra, cererea reclamantului privind furnizarea informației a fost expediată la 04 decembrie 2024, în adresa SRL „Verwaltung", prin intermediul poștei electronice. Acțiunea în instanța de judecată a fost depusă la 23 ianuarie 2025.

Astfel, coroborând prevederile normelor legale citate anterior, cu circumstanțele de fapt ale cauzei, Completul judiciar consideră că, acțiunea înaintată de Tizu Svetlana la 23 ianuarie 2025, a fost depusă în termen, cît și cu respectarea procedurii prealabile, din care motive, instanța de fond corect a reținut spre examinare fondului cerințelor formulate în acțiune.

Referitor la fondul acțiunii.

Prevederi relevante ale Codului administrative sunt următoarele:

Articolul 224. *Hotărîrile instanţei de judecată*

(1) Examinînd acţiunea în contencios administrativ în fond, instanţa de judecată adoptă una dintre următoarele hotărîri:

f) respinge acţiunea ca fiind neîntemeiată, dacă nu sînt îndeplinite condiţiile de adoptare a unei hotărîri prevăzute la lit.a)–e).

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 20 martie 2025, a fost admisă acţiunea în contencios administrativ formulată Svetlana Tizu. S-a obligat SRL „Verwaltung" să furnizeze Svetlanei Tizu informația solicitată prin cererea din 04 decembrie 2024, referitor la suma de 4000 lei reflectată în ordinul de încasare nr. *****izvorul de apariție a acesteia, temeiul legal de încasare a acesteia și oricare informație relevantă acesteia.

Judecând cauza în ordine de apel, Completul specializat în examinarea cauzelor de contencios administrativ al Curții de Apel Centru conchide că soluția fondului este una neîntemeiată, din considerentele ce vor fi expuse încontinuare.

LEGISLAȚIA PERTINENTĂ:

Art. 34 din Constituția Republicii Moldova prevede expres că dreptul persoanei de a avea acces la orice informație de interes public nu poate fi îngrădit. Autoritățile publice, potrivit competențelor ce le revin, sunt obligate să asigure

informarea corectă a cetățenilor asupra treburilor publice și asupra problemelor de interes personal.

Potrivit art. 3 din Legea nr. 148 din 09.06.2023 privind accesul la informațiile de interes public, asigurarea accesului la informațiile de interes public se bazează pe următoarele principii: a) principiul oferirii informațiilor de interes public – toate informațiile deținute de furnizorii de informații se prezumă a fi publice.

Iar potrivit art. 4 din aceiași lege menționată supra, informații de interes public sunt toate informațiile deținute de furnizorii de informații, indiferent de suportul de stocare (pe hârtie, în formă electronică sau în orice alt format).

Art. 13 alin. (1), (2) din aceiași lege, prevede că, orice persoană fizică sau juridică (în continuare – solicitant) are dreptul să solicite și să obțină informații de interes public în condițiile legii, prin înaintarea unei cereri de comunicare a informațiilor de interes public (în continuare – cerere). Furnizorii de informații sunt obligați să comunice informațiile de interes public solicitate, în condițiile legii.

Art. 14 alin. (1), (2) din aceiași lege, prevede că, (1) Cererea se înaintează furnizorului de informații și poate fi: a) transmisă în formă electronică; b) depusă în scris sau expediată prin poștă; c) adresată verbal (direct sau prin telefon). (2) Pentru cererea transmisă în formă electronică nu este necesară întrunirea cerințelor legale stabilite pentru documentele electronice.

Art. 15 alin. (1), (2) din aceiași lege, prevede că, (1) Furnizorii de informații sunt obligați să primească cererile înaintate conform art. 14 alin.(1) lit.a) și b) și să le înregistreze cel târziu în următoarea zi lucrătoare. Primirea sau înregistrarea cererii nu poate fi refuzată. Furnizorii de informații prevăzuți la art.5 lit.a)–c) înregistrează cererile și în registrul cererilor de comunicare a informațiilor de interes public, conform modelului și în modul stabilite de Guvern. (2) În cazul cererii transmise în formă electronică, furnizorul de informații este obligat să comunice solicitantului cel târziu în următoarea zi lucrătoare, prin aceleași mijloace, numărul și data înregistrării cererii.

Art. 19 alin. (1) din aceiași lege, prevede că, Informațiile de interes public se comunică solicitantului din momentul în care sunt disponibile pentru a fi comunicate, dar nu mai târziu de 10 zile de la data înregistrării cererii.

Art. 25 alin. (1) din aceiași lege stabilește că, orice persoană care revendică dreptul de acces la informațiile de interes public poate contesta în instanța de judecată orice acțiune sau inacțiune a furnizorilor de informații prin care s-au încălcat prevederile prezentei legi.

Raportînd cadrul legal la circumstanțele faptice ale cauzei, Completul specializat în examinarea cauzelor de contencios administrativ al Curții de Apel Centru reține că într-adevăr, potrivit art. 5 lit.e) din Legea nr. 148/2023, S.R.L. „VERWALTUNG,” în calitate de agent economic care participă la gestionarea

fondului locativ -deține calitatea de furnizor de informaţii. În același timp, dreptul de a fi informat şi a primi informaţii de interes public nu este unul absolut, iar obligaţia de a furniza informaţii de interes public urmează să fie în concordanţă cu criterul proporţionalităţii.

Acest fapt rezultă din dispoziţia art.8 alin.(1) din Legea nr. 148/2023, care prevede că (1) Accesul la informaţiile de interes public poate fi limitat în corespundere cu criteriul proporţionalităţii prevăzut la art.9 dacă dezvăluirea informaţiei va prejudicia:

a) siguranţa publică; b) relaţiile internaţionale; c) prevenirea sau descoperirea infracţiunilor ori contravenţiilor; d) efectuarea urmăririi penale; e) desfăşurarea procedurii administrative sau judiciare; f) protecţia datelor cu caracter personal; g) drepturile de proprietate intelectuală; h) secretul comercial.

În acest context Completul judiciar consideră că prevederile art. 8 alin.(1) şi art.24 alin.(1) din Legea citată, a fost interpretată în mod eronat de către instanţa de fond la pronunţarea soluţiei pe maginea acestei speţe, deoarece cererea expediată de Tizu Svetlana prin intermediul poştei electronice ***** şi *****, la data 05.12.2024, conţinea solicitarea furnizării unor informaţii care constituie secret comercial, fapt care rezultă din conţinutul Contractului nr.***** de gestionare şi deservire a proprietăţii comune a condominiului situat pe bd. Mircea cel Bătrîn nr.15/A din *****, încheiat între S.R.L. „VERWALTUNG” şi APC nr.*****.

Astfel, Completul judiciar este de acord cu argumentul apelantului că pentru furnizarea unor asemenea caregorii de informaţii care constituie secret comercial, furnizorul de informaţii are obligaţia legală de a identifica solicitantul de informaţii, dar din motivul că cererea solicitantului nu era semnată în modul corespunzător, Gestionarul prin dezvăluirea unor astfel de informaţii fără identificarea solicitantului, ar fi încălcat clauzele pct.10.1 din Contractul nr.*****, potrivit căruia: informaţiile confidenţiale sunt informaţiile conţinute în prezentul contract şi în anexele acestuia.

În asemenea circumstanţe, pentru a furniza reclamantei Tizu Svetlana, informaţia solicitată în baza cererii expediată prin intermediul poştei electronice ***** şi *****, la data 05.12.2024, furnizorul de informaţii S.R.L. „VERWALTUNG” în baza Contractului nr.*****, urma să dezvăluie şi să transmită solicitantei, date şi informaţii care constiuie secret comercial în baza clauzelor contractuale negociate între două entităţi de drept privat, iar accesul la asemenea categorii de informaţii este limitat în corespundere cu criteriul proporţionalităţii prevăzut de art. 8 alin.(l) din Legea privind accesul la informaţiile de interes public nr. 148.

Din aceste motive, Completul judiciar ajunge la concluzie că cererea de obligare a furnizării informaţiei, urma să fie respinsă de către instanţa de judecată din motivul că cererea privind accesul la informație nu întrunea condițiile stabilite

de Lege pentru un document electronic, nefiind întocmită de Tizu Svetlana în strictă coformitate cu prevederile Legii privind identificarea electronică şi serviciile de încredere nr.*****din *****, pentru ca furnizorul de informaţii S.R.L. „VERWALTUNG," să poată verifica identitatea solicitantului căruia urma să-i furnizeze informaţii care constituie secret comercial, în vederea respectării clauzelor contractuale şi a normelor legale în vigoare care reglementează asemenea categorii de raporturi juridice.

Respectiv, instanţa de judecată în mod obligatoriu urma să analizeze minuţios prin prizma art. 8 alin.(1) din Legea privind accesul la informaţiile de interes public nr.148 şi a Legii privind identificarea electronică şi serviciile de încredere nr.*****din *****, toate circumstanţele care au constituit drept temei de nefurnizare a informaţiei solicitate care conţine secret comercial, reclamantei Tizu Svetlana în baza cererii din 05.12.2024, în condiţiile în care aceasta solicita „un răspuns oficial, semnat," însă din motive inexplicabile cererea expediată în mod electronic, nu era semnată în modul prevăzut de lege pentru ca furnizorul informaţiei să poată identifica solicitantul de informaţii.

La fel, este important de reținut că SRL „VERWALTUNG," în pofida faptului că reclamanta Tizu Svetlana a întocmit atât cererea expediată la data 04.12.2024 cît şi cererea expediată data de 05.12.2024 prin intermediul poştei electronice ***** şi *****, în adresa ***** cu încălcarea prevederilor Legii privind identificarea electronică şi serviciile de încredere nr.*****din *****, deoarece informația solicitată în corespundere cu criteriul proporţionalităţii are un caracter limitat, totuşi nu a lăsat această solicitare fără nici un raspuns, respectiv i-a oferit reclamantei prin intermediul poştei electronice un răspuns la cererea din data de 04.12.2024, cu respectarea cadrului legal în vigoare ce ține de termen și de oferire a datelor ce se referă la informații publice.

Acest fapt se confirmă prin înscrisurile anexate de reclamantă la acţiune, însă instanţa de fond a considerat că răspunsul din 04.12.2024 este incomplet și neconform solicitărilor cererii adresate.

Însă, instanța de fond nu a luat în considerare că atât cererea expediată de reclamantă prin intermediul poştei electronice la data 04.12.2024 cît şi cererea din data de 05.12.2024, prin care s-a solicitat furnizarea informaţiei de interes public, nu întrunesc după conţinutul lor, criteriul prevăzut de cadrul normativ legal în vigoare.

Respectiv alegaţiile reclamantei Tizu Svetlana, precum că SRL „VERWALTUNG," a încălcat prevederile Legii privind accesul la informaţiile de interes public nr.148/2023, prin nefurnizarea informaţiei solicitate, sunt lipsite de suport juridic obiectiv, din considerentul că, după cum s-a relatat supra, prevederile Legii privind identificarea electronică şi serviciile de încredere nr.*****din *****, stabilesc clar care este unul din elementele/criteriile care trebuie să conţină o cerere

expediată prin intermediul poştei electronice.

La adoptarea soluţiei instanţa de fond la fel nu a dat nici o apreciere faptului că, Societatea cu Răspundere Limitată „VERWALTUNG” în calitate de furnizor de informaţii, fiind o entitate economică de drept privat, respectînd dispoziţia art.24 alin.(1) din Legea nr.148/2023 şi clauzele Contractului nr.***** de gestionare şi deservire a proprietăţii comune a condominiului situat pe bd.Mircea cel Bătrîn nr. 15/A din *****, a oferit reclamantei prin intermediul poştei electronice răspuns la cererea sa.

Subscvent este necesar de menţionat că, informaţia care nu constiuie secret comercial este inclusă tuturor propritarilor unităţilor din condominiul situat pe bd. Mircea cel Bătrîn nr. 15 A în facturile de plată a serviciilor prestate, inclusiv şi în facturile eliberate solicitantei de informaţie Tizu Svetlana, iar aceste facturi conţin o descifrare detaliată a sumelor mijloacelor financiare care urmează a fi achitate pentru care servicii prestate.

Or, SRL„VERWALTUNG” în calitate de Gestionar a proprietăţii comune a condominiului situat pe bd.Mircea cel Bătrîn nr. 15/A din *****, efectuează calcularea plăţilor pentru fiecare consumator şi emite facturile de plată pentru serviciile locativ -comunale şi necomunale, exclusiv în baza informaţiei primare prezentată de Beneficiar, adică a APC nr. *****.

Toată informaţia solicitată de Tizu Svetlana cu referire la „suma de 4000 lei, reflectată în Ordinul de încasare nr.7319 şi anume izvorul de apariţie a acesteia, temeiul legal de încasare, precum şi altă oricare informaţie relevantă acesteia cum ar fi: sumele calculate pentru serviciile locativ -comunale cu care reclamanta îşi exprimă dezacordul în acţiunea depusă în instanţa de judecată, sânt efectuate potrivit clauzelor Contractului nr.***** şi a informaţiei primare prezentată de APC nr. ***** în calitate de Beneficiar a serviciilor care-i sânt prestate de către Gestionar.

În cazul dezacordului reclamantei Tizu Svetlana, cu suma plăţilor calculate şi incluse în Ordinul de încasare nr.*****aceasta în calitate de proprietar al condominiului situat pe ***** din *****, are dreptul să obţină toată informaţia referitoare la baza de formare a sumelor plăţilor calculate pentru serviciile locativ -comunale şi necomunale de la organele statutare şi administratorul APC nr.***** care deţine toată această informaţie primară, iar SRL „VERWALTUNG” şi-a asumat obligaţiunea de confidenţialitate privind transmiterea unor informaţii către terţe persoane, care în baza Contractului nr.***** constituie secret comercial.

Drept urmare Completul judiciar apreciază ca fiind greşite concluziile instanţei de fond, conform cărora SRL. „VERWALTUNG” nu a demonstrat prin careva probe faptul că informaţia solicitată de Tizu Svetlana este de accesibilitate limitată, iar furnizorul de informaţii nu avea obligaţia să respecte clauzele de confidenţialitate a informaţiei şi datelor care constiuie secret comercial, or aceste

obligaţii decurg din cadrul normativ legal enunţat supra şi din clauzele Contractului nr.*****.

În consecinţă, concluziile primei instanţe expuse în hotărîre, sînt în contradicţie cu circumstanţele cauzei, iar normele de drept material care reglementează respectivul raport juridic au fost încălcate prin interpretarea eronată atât a Legii privind accesul la informaţiile de interes public nr. 148 din data de 09.06.2023 cât şi a Legii privind identificarea electronică şi serviciile de încredere nr.*****din *****, circumstanţe care constituie drept temei de casare integrală a hotărârii şi emitere a unei noi decizii privind respingerea cererii acțiunii ca fiind neîntemeiată.

Prin urmare, nu poate fi reținut ca întemeiat argumentul reclamantei că dreptul său de acces la informație a fost încălcat. Iar, simpla nemulțumire față de conținutul răspunsului nu echivalează cu existența unei vătămări juridice, iar lipsa unor probe obiective în acest sens conduce la concluzia că pretențiile reclamantului sunt nefondate.

Din considerentele menţionate şi având în vedere faptul că normele de drept material au fost aplicate şi interpretate eronat în prezentul caz, Completul specializat pentru examinarea acţiunilor în contencios administrativ al Curţii de Apel Centru ajunge la concluzia de a admite apelul depus de SRL ”VERWALTUNG”, a casa integral hotărîrea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 20 martie 2025, și va emite o decizie nouă potrivit căreia acțiunea în contencios administrativ depusă de Svetlana Tizu, se va respinge.

Așa dar, exercitând controlul judecătoresc asupra stării de fapt și de drept care rezultă din raportul juridic de contencios administrativ, Completul judiciar notează că dosarul nu conține vreun element susceptibil să o facă să ajungă la o altă concluzie în prezenta cauză.

În conformitate cu prevederile art. 240 alin (1) lit. c) Cod administrativ, art. 389-390 CPC, Completul de Contencios Administrativ din cadrul Colegiului Civil, Comercial şi de Contencios Administrativ al Curţii de Apel Centru

D E C I D E :

Apelul declarat de SRL ”VERWALTUNG”, ***se admite.***

Se casează hotărîrea Judecătoriei Chişinău (sediul Râșcani) din 20 martie 2025 ***și se emite o decizie nouă potrivit căreia***:

Acțiunea în contencios administrativ, depusă de Svetlana Tizu împotriva SRL ”VERWALTUNG” privind constatarea încălcării dreptului la informare și obligarea furnizării informației solicitate, ***se respinge ca neîntemeiată.***

Decizia nu se supune recursului, fiind definitivă și irevocabilă de la data pronunțării.

Președintele completului,
Judecătorul Mîra Ghenadie

Judecătorii Andrei Cașcaval

Bostan Angela